

[Alfred Jensen.]

boligforhold, og det må være det, arbejdet drejer sig om i den kommende tid.

Jeg har med glæde hørt ministeren erklære, at nu kan forsvarsbyggeriet ikke stille sig hindrende i vejen. Så må man vel gå ud fra, at man også vil være i stand til at skaffe pengene frem, og gør man det, vil det også være muligt at skaffe den fornødne arbejdskraft til boligbyggeriet. Det drejer sig blot om, at man tilrettelægger det på den rigtige måde og griber ind på en sådan måde, at boligbyggeriet fremmes og det ikke overlades til spekulanter at udnytte arbejdskraften, materialerne og pengene til det, der giver den største fortjeneste, uden hensyn til hvad det påfører befolkningen af lidelse og savn.

Indenrigs- og boligministeren (*Aksel Møller*): Der er det charmerende ved det ærede medlem hr. Rager, at han aldrig lægger skjul på, hvad han anser os for. Jeg kender ingen — jo, jeg kender nok et par ærede medlemmer, der omtrent lige så ofte giver karakter som det ærede medlem. Det har altid været morsomt at deltage i den kappestrid, der på den måde kunne komme i gang. Det ærede medlem må undskylde mig, når jeg er usikker med hensyn til den københavnske forfatning. I den tale, jeg holdt for et øjeblik siden, benyttede jeg udtrykket „magistraten og/eller borgerrepræsentationen“ for at gardere mig i enhver henseende. Når jeg er usikker, skyldes det først og fremmest den omstændighed, at København selv er usikker. Jeg forstod på det ærede medlems optræden i den københavnske kommunalbestyrelse forleden dag, at han havde fundet, at end ikke den københavnske magistrat ret forstod, hvad forfatningen pålagde den i forhold til kommunalbestyrelsen. Hvordan skulle vi andre så kunne være klogere?

(Kort bemærkning),

Rager: Den højtærede minister viste netop sin store klogskab ved først at sige „magistraten og borgerrepræsentationen“, men bagefter glemte den højtærede minister det og talte kun om „magistraten“.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg sige, at det er rigtigt, at Sovjetunionen overtog en arv fra zarismen, men det er 35 eller 36 år siden. Såvidt jeg ved, godkendte man ikke arv og gæld, man tog kun aktiverne, ikke passiverne. Det er

naturligvis et handicap. Det ærede medlem indrømmer altså nu, at hvis der i Moskva fandtes en rigsdag, hvor udtalelserne kunne falde lige så frit som her, ville det være naturligt, hvis folk med en indstilling som den, f. eks. jeg har, kritiserede det, der sker derovre. Det ærede medlems tale er altså den kritik, som man kan rette mod et kapitalistisk samfund, det andet er den kritik, som kan fremføres mod et socialistisk samfund, og det ærede medlem må tage hensyn dertil.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning. Jeg henstiller, at man under hensyn til dagsordenens længde ikke kommer ind på storpolitiske betragtninger.

Alfred Jensen: Jeg skal ikke komme ind på storpolitiske betragtninger, men blot fastslå, at det, det ærede medlem betegner som aktiver på det boligmæssige område, faktisk var passiver, for der fandtes ikke lejligheder til arbejdere og almindelige mennesker i en stor by som Moskva. Det er kendsgerninger, som det ærede medlem burde være vidende om.

Dernæst vil jeg gerne sige, at den kritik, jeg har fremsat, går ud på, at spekulanter har forhindret, at penge og materialer er blevet brugt til boligbyggeri. Hvis det ærede medlem i Moskva kunne pavise noget lignende, ville en sådan kritik altid være kærkommen, men kan man ikke det, er det uberettiget at kritisere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ingvard Dahl: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i byggestøtlovgivningen (vedrørende ekstraordinært byggeri). [Af Ingvard Dahl m. fl.]

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4491; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2613).